

[Carlsen-Skiødt.]

Indenrigsministre, men den maa lægges over til den mere kompetente, mere blivende Forsamling, nemlig Rigsdagen, eller, om man muligvis vil gaa en anden Vej, til en særlig nedsat Kommission, hvilket jeg i og for sig ogsaa kunde tænke mig, men jeg vil dog mene, at Rigsdagen maa være det rette Forum. En Minister og nogle Amdsraadsmedlemmer bør ikke have den Myndighed, at de kan flytte omkring med Tusinder eller Titusinder af Landets Befolkning, som man flytter Brikkerne paa et Skakbræt, mod disse Tusinders Ønske, og i det lange Løb vil Befolkningen formentlig heller ikke finde sig deri. Man kan jo ikke se bort fra, at naar en Kommune viser Flertal for en Omlægning af Sognegrænserne, enten det drejer sig om en Indlemelse eller en Adskillelse, ligger der bagved et saadant Ønske i Almindelighed Forventningen om en økonomisk Fordel, og en Fordel for den ene Kommune vil jo altid betyde et Tab for den anden. Derfor kræver saadanne Omdelinger indgaaende Undersøgelse og Overvejelse, der maa gaas frem med stor Varsomhed, og jeg kan ikke se rettere end, at Afgørelsen ligger bedst i Rigsdagens Haand. Kommunerne, som de har levet gennem Aarhundreder, maa ogsaa have Ret til uforstyrret, naar ikke Nødvendigheden kræver andet, at administrere deres egne Sager, og en Indgriben som den, der i Forslaget gives Adgang til med Hensyn til Omlægning af Sognegrænserne, kan i højeste Grad blive forstyrrende for en velstyret Kommunes Økonomi.

Naar jeg derefter skal omtale et Par andre Enkeltheder, vil jeg først sige, at naar det i § 10 kræves, at Kommuner med 2 000 Indbyggere eller derover skal have en sognekommunal Vedtægt, er jeg af den Opfattelse, at det er ganske fortræffeligt, og jeg synes tillige, at det skulde gælde alle Landkommuner, men dertil maa føjes, at for Resten kan en saadan Vedtægt ogsaa affattes efter den nugældende Lov, og det er ogsaa sket for adskillige Landkommuners Vedkommende.

Ligeledes synes jeg, det er rigtigt, at der vælges en Kasserer til at forestaa Kasse- og Regnskabsvæsenet, og at der vælges et Tilsynsudvalg, som skal føre Tilsyn med Kassen, men ogsaa dette kan lade sig gøre efter Loven af 1867. Jeg vil endvidere mene, at det vilde være heldigst i den Udstrækning, som det overhovedet af andre Grunde kan lade sig gøre, at Pladsen som Formand og Pladsen som Kasserer holdes adskilt.

Dernæst vil jeg gerne knytte en lille Be-

mærkning til § 13, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen ogsaa var inde paa. Det forekommer mig, at saa længe der ikke er vedtaget nogen ny Lov vedrørende Skoletilsynet, vilde det være rimeligt at optage Reglerne her i denne Lov. Den Dag der kom en ny Skoletilsynslov, vil der i den kunne optages en Bestemmelse om, at disse Paragraffer skulde sættes ud af Kraft. Det er at trække Veksler paa Fremtiden, hvorom man intet ved.

I § 14, 2det Stykke, gives der Adgang til at faa det fastsatte Forhold mellem Ligningen paa fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed ændret indenfor den 4-aarige Periode, i hvilken Ligningsforholdet fastsættes af Amdsraadet. Dette bør vist overvejes meget nøje, og under disse Overvejelser maa ogsaa medtages Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Ligningsforhold skal fastsættes forskelligt af Amdsraadene i de forskellige Kommuner, eller om det bør fastsættes ens for hele Landet. Jeg skal ikke tage Stilling til Spørgsmaalet i Dag, men blot anføre, at det sikkert er et Spørgsmaal, som bør overvejes. Som det er i Øjeblikket, ved alle, som har med landkommunale Sager at gøre, at Ligningsforholdet er yderst forskelligt indenfor de forskellige Landkommuner.

I § 20 gives der Regler for Indbetaling af Skattebeløb, og jeg maa mene, at det er en Fordel, naar Lovforslaget ikke blot indeholder den gamle Regel for Indbetaling, nemlig pr. Kvartal eller pr. Halvaar, men indfører Indbetalinger pr. Maaned. Om der saa betales i 10 eller 8 Terminer, har mindre at sige. Jeg synes, det er en Gevinst, at dette nu bliver lovfæstet, men i øvrigt har det i Praksis allerede været brugt adskillige Steder.

Med Hensyn til § 24, hvor Sogneraadets Ansvar overfor Kommunens Midler og Kapitaler omtales, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at den i Forslaget brugte Affattelse er for svag. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa, om man skal bibeholde den afgjorte Ansvarlighed, som den gamle Lov har, eller om man muligvis kan finde en anden Form, men det forekommer mig, at i vor Tid, hvor man paa andre Omraader søger at skærpe den enkeltes Ansvar, hvor det drejer sig om offentlige, betroede Midler, vil det ikke være heldigt i den Grad at afsvække Sogneraadens Ansvar overfor Kommunens Midler. Det er muligt, man kan gaa over til en Kautionsforsikring, og det skulde jeg ikke have noget imod, hvis man kan faa en Kautionsforsikring, der dækker over en længere Aarrække. Det er mig be-